

fremdraget gentagne Gange før, og som ogsaa blev omtalt i Aftes af det ærede Medlem for Roskilde (A. O. Rasmussen). Det er Ønsket om, at det Mandskab, som ligger inde til Vintertjeneste, kunde faa Lov til at faa Frikørsel paa Statsbanerne, naar de faa Orlov for i Juleferien at kunne rejse til deres Hjem. Jeg har flere Gange peget paa dette Forhold og har flere Gange henstillet til den ærede Krigsminister, om han ikke kunde faa en Ordning med Trafikministeren, saa at det kunde lade sig gennemføre, at disse Soldater kunde faa fri Rejse. Vi vide alle, hvor grumme lille en Løn de faa, hvor vanskeligt, ja i Grunden umuligt for dem det er, naar de ingen Ting eje og ikke kunne fortjene noget i den Tid, de ere Soldater, at sammenspare det Beløb, der skal til, naar de skulle rejse f. Eks. her fra København til en Station i Jylland. De Soldater, der ere bedst stillede, ere dem, der have fuld Naturalforplejning, og de faa i det hele 10 Øre om Dagen, saa at der skal meget lang Tid til for dem at spare de 7—8 Kr. sammen, som skulle til, naar de skulle rejse her fra København til Jylland. Jeg henstiller derfor igen, om ikke en saadan Ordning kunde gennemføres, at de Soldater, som ligge inde, kunde faa fri Rejse om Vinteren, naar de faa Orlov til at rejse hjem.

Inden jeg forlader § 22, vil jeg ogsaa gerne rette et Spørgsmaal til den ærede Krigsminister, idet jeg gerne ønskede Oplysning om, hvad Grunden er til, at man fra Usserød Klædefabrik faar mindre og mindre Overskud at indbetale til Statskassen. Vi vide alle, at der for en Del Aar siden fra den Fabrik blev indbetalt til Statskassen over 100,000 Kr. Det sidste Aar, for hvilket der er aflagt Regnskab, viser, at der den Gang blev indbetalt medlem 39,000—40,000 Kr. fra Fabrikken til Statskassen. Nu i Aar ser jeg af Regnskabet, at der kun beregnes et Overskud af 18,900 Kr., altsaa ikke engang Halvdelen af, hvad det har vist sig, at man kunde faa i det sidste Aar, for hvilket der er aflagt Regnskab. Jeg vil gerne have Oplysning om, hvor det kan være; jeg synes ikke, at det ser ud til, at man har søgt at faa Regnskab og Budget i Overensstemmelse med hinanden. — Paa Krigsministeriets ekstraordinære Budget, § 26 V, foreslaas der bevilget akkurat samme Beløb, som der bevilgedes i Fjor. Jeg synes, det ser meget mærkeligt ud, at det skulde være nødvendigt til ekstraordinære Foranstaltninger at bruge det samme Beløb,

som blev brugt i Fjor. Det kunde jo næsten se ud til, at de ekstraordinære Bevillinger kunde gaa over til at blive helt ordinære. Men der findes ogsaa en Post mellem det, der er foreslaaet paa § 26 V, som jeg ikke mener, at vi kunne bevilge, i hvert Fald efter den Begrundelse, som findes i Anmærkningerne til dette Forslag. Det er en Bevilling paa 20,000 Kr. til Anskaffelse af Munderingssager for Soldaterne. Jeg har allerede oplyst, at der paa Konto E, paa § 22, hvor Bevillingerne til Munderingssager for Soldaterne findes, i Aar er foreslaaet forhøjede Bevillinger fra i Fjor, saa jeg synes, at der er saa meget des mindre Grund til, at der saa skulde bevilges noget ekstraordinært til Anskaffelse af Munderingssager i Aar. Og naar der i Anmærkningerne anføres, at Grunden til denne Anskaffelse er den Hærlovændring, der blev foretaget i 1894, idet vi siden denne Hærlovændring, staar der i Anmærkningerne, have flere Fæstningsartillerister, saa at der skal flere Munderingssager til, saa holder denne Grund aldeles ikke Stik. Selv om det nemlig er rigtigt, at vi have mere Fæstningsartilleri, have vi saa meget destomindre Fodfolk, saa naar den Bevilling, som hidtil har været indsat paa Konto E, og som i Aar er forhøjet, hidtil har kunnet strække til, kan jeg ikke indse, at der er nogen Grund til, at der ekstraordinært nu skulde anskaffes nogle Munderingssager i Anledning af denne Hærlovændring af 1894. Jeg kan da ogsaa oplyse, at for Rekrutindkaldelsernes Vedkommende for hele Aaret blev der før denne Hærlovændring indkaldt af Rekrutter 10,700 Mand, men siden denne Hærlovændring er traadt i Kraft, er der ikke indkaldt mere end 9,400 Mand, saa Mobiliseringsstyrken siden den Tid maa jo gaa ned Aar for Aar. Derfor synes jeg ikke godt, man kan begrunde denne Bevilling med, at vi paa Grund af forøget Mobiliseringsstyrke skulde have flere Munderingssager anskaffede.

Paa Marineministerens Budget, § 23 I, findes der ogsaa i Aar nogle større Bevillinger, end der blev bevilget i Fjor, og vi vide jo, at for Marineministerens Budget har det i Reglen altid holdt Stik, at det, der blev bevilget, slog til. Det er grumme sjældent, vi have set Overskridelser paa Marineministerens Budget, og i hvert Fald er det grumme smaa Beløb, disse Overskridelser have udgjort. Ved et flygtigt Øjekast ser det ud til, at de foreslaaede Forhøjelser paa § 23 I ikke udgøre mere end 37,000 Kr., men hvis man ser efter